

Sygn. akt IV Ka 34/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Lidia Haj (spr.)

Sędziowie: SSO Ireneusz Bieniek

SSO Krzysztof Chodak

Protokolant: prot. Marta Kruk

przy udziale Bogusława Machyni Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2014 roku, sprawy

G. T.

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora,

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie z dnia 30 października 2013r. sygn. akt IX K 563/13/K,

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Krakowie Wydział (...) do ponownego rozpoznania.

SSO Ireneusz Bieniek SSO Lidia Haj SSO Krzysztof Chodak

Sygn. akt IV Ka 34/14

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 10 kwietnia 2014 r.

Przedmiotem rozpoznania przez Sąd I instancji było wydanie wyroku łącznego w sprawie **G. T.** skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Wojewódzkiego w Krakowie z dnia 19 marca 1996 roku, sygn. akt III K 262/95 za przestępstwo z art. 158 § 1 d.k.k. w zw. z art. 156 § 2 d.k.k. w zw. z art. 10 § 2 d.k.k. popełnione w dniu 15 czerwca 1995 roku, za które wymierzono mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięć) lat próby, nadto orzeczono nawiązkę w kwocie 200 (dwieście) złotych, zobowiązano skazanego do podjęcia w terminie miesiąca od uprawomocnienia się wyroku stałej pracy zarobkowej oraz zasądzone koszty sądowe. Wyrok ten uprawomocnił się dnia 2 maja 1996 roku, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 21 marca 2000 roku, sygn. II Ko 139/00/K zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego w Muszynie z dnia 29 marca 1999 roku, sygn. akt II K 179/98 za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 26 maja 1998 roku, za które wymierzono mu karę 1 (jednego) roku i 3

(trzech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat próby oraz karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) zł. Wyrok ten uprawomocnił się dnia 10 sierpnia 1999 roku, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Muszynie z dnia 16 stycznia 2002 roku, sygn. II Ko 90/01 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 20 października 1999 roku, sygn. akt II K 836/99/K za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 14 lipca 1999 roku, za które wymierzono mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 (czterech) lat próby oraz karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Wyrok ten uprawomocnił się dnia 28 października 1999 roku, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 6 lutego 2001 roku, sygn. II Ko 2990/00/K zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, postanowieniem z dnia 8 marca 2001 roku zaliczono na poczet zarządzony do wykonania kary 2 lat pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 14 lipca 1999 roku do dnia 20 października 1999 roku, a postanowieniem z dnia 11 września 2001 roku, sygn. akt II Ko 2990/01/K orzeczono, iż grzywna nie podlega wykonaniu ;

4. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 27 grudnia 1999 roku, sygn. akt II K 1206/98/K za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 10 maja 1998 roku, za które wymierzono mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby oraz karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) zł. Wyrok ten uprawomocnił się dnia 23 maja 2000 roku, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 20 listopada 2001 roku, sygn. akt II Ko 2355/01/K zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 29 grudnia 1999 roku, sygn. akt II K 605/99/K za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 4 marca 1999 roku, za które wymierzono mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby oraz karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) zł. Wyrok ten uprawomocnił się dnia 6 stycznia 2000 roku, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 6 lutego 2001 roku, sygn. akt II Ko 2989/00/K zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

6. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie z dnia 20 października 2000 roku, sygn. akt II K 883/00/P za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. popełnione w dniu 30 października 1999 roku oraz za przestępstwo z art. 276 k.k. popełnione w nieustalonym czasie, za które wymierzono mu karę łączną 1 (jednego) roku i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności, wyrok ten uprawomocnił się dnia 9 marca 2001 roku;

7. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 3 listopada 2000 roku, sygn. akt II K 420/00/K za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 9 stycznia 2000 roku, za które wymierzono mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, wyrok ten uprawomocnił się dnia 13 listopada 2000 roku;

8. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 21 grudnia 2000 roku, sygn. akt II K 421/00/K za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. popełnione w okresie od 1997 roku do 13 stycznia 2000 roku, za które wymierzono mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, który to wyrok został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 27 marca 2001 roku, sygn. akt IV Ka 245/01 w ten sposób, iż obniżono orzeczoną karę do 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

9. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 5 marca 2001 roku, sygn. akt II K 1006/00/K za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w nocy z 31

maja 2000 roku na 1 czerwca 2000 roku, za które wymierzono mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, wyrok ten uprawomocnił się dnia 13 marca 2001 roku;

10. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 31 lipca 2001 roku, sygn. akt II K 98/01/K za przestępstwo z art. 224 § 2 k.k. i art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 1 czerwca 2000 roku, za które wymierzono mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, wyrok ten uprawomocnił się dnia 11 sierpnia 2001 roku;

11. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 16 października 2001 roku, sygn. akt II K 512/01/K za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. popełnione w dniu 13 stycznia 2000 roku, za które wymierzono mu karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności, wyrok ten uprawomocnił się dnia 24 października 2001 roku;

12. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 11 stycznia 2002 roku, sygn. akt II K 316/01/K za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione w nieustalonym dniu między 20 października 1999 roku a 31 października 1999 roku, z art. 190 § 1 k.k. popełnione w dniu 1 listopada 1999 roku, za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w bliżej nieustalonym dniu w listopadzie 1999 roku, nie później jednak niż 16 listopada 1999 roku, za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione 21 kwietnia 2000 roku, za które wymierzono mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, wyrok ten uprawomocnił się dnia 14 czerwca 2002 roku;

13. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 29 kwietnia 2003 roku, sygn. akt II K 712/02/K za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od 2 do 10 grudnia 1996 roku, za które wymierzono mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, wyrok ten uprawomocnił się dnia 7 kwietnia 2004 roku.

Sąd Rejonowy dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie wyrokiem z dnia 30 października 2013 roku sygn. akt XI K 563/13/K orzekł w tym przedmiocie następująco:

I. na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. w miejsce kar pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Muszynie z dnia 29 marca 1999 roku, sygn. akt II K 179/98, Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 27 grudnia 1999 roku, sygn. akt II K 1206/98/K, Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 29 grudnia 1999 roku, sygn. akt II K 605/99/K, Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 29 kwietnia 2003 roku, sygn. akt II K 712/02/K, opisanymi powyżej w punktach 2, 4, 5 i 13 części wstępnej niniejszego wyroku, orzeka karę łączną w wymiarze 4 (czterech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. w miejsce kar pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami: Sądu Rejonowego dla Krakowa- Podgórze w Krakowie z dnia 20 października 2000 roku, sygn. akt II K 883/00/P, Sądu Rejonowego dla Krakowa- Krowodrzy w Krakowie z dnia 3 listopada 2000 roku sygn. akt II K 420/00/K, Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 21 grudnia 2000 roku, sygn. akt II K 421/00/K, Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 5 marca 2001 roku sygn. akt II K 1006/00/K, Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 31 lipca 2001 roku sygn. akt IIK 98/01/K, Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 16 października 2001 roku sygn. akt IIK 512/01/K, Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 11 stycznia 2002 roku, sygn. akt II K 316/01/K, opisanymi w punktach 6, 7, 8, 9, 10, 11 i 12 części wstępnej niniejszego wyroku łącznego – orzeka karę łączną w wymiarze 6 (sześć) lat;

III. na zasadzie art. 576 § 1 k.p.k. ustala, iż w pozostałym zakresie poszczególne orzeczenia w wyrokach podlegających łączeniu nie objęte wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na zasadzie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. zalicza skazanemu na poczet orzeczonej w pkt. I niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okresy kar już odbytych w sprawie o sygn. akt. II K 1206/98/K tj. w dniu 10 maja 1998 roku oraz od dnia 5 stycznia 2006 roku do dnia 28 lipca 2007 roku; w sprawie sygn. akt II K 179/98

od dnia 14 lutego 2002 roku do dnia 14 maja 2003 roku; w sprawie sygn. akt II K 605/99/K w okresie od 11 czerwca 2004 roku do 11 grudnia 2005 roku;

V. na zasadzie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. zalicza skazanemu na poczet orzeczonej w pkt II niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres kary już odbytej w sprawie sygn. II K 883/00/P tj. od dnia 27 stycznia 2009 roku do dnia 27 października 2010 roku, w sprawie sygn. akt. II K 420/00/K w okresie od dnia 28 lipca 2007 roku do dnia 27 stycznia 2009 roku i od dnia 9 stycznia 2000 do 10 stycznia 2000 roku, w sprawie o sygn. II K 421/00/K tj. od dnia 27 października 2012 roku do dnia 30 października 2013 roku; w sprawie sygn. akt. II K 1006/00/K w okresie 27 października 2010 roku do 27 października 2012 roku;

VI. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w pozostałym zakresie;

VII. na mocy art. 29 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2009 roku, Nr 146, poz. 1188 ze zm.) oraz § 14 ust. 5, § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii (...) adw. M. B. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem, 60/100) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

VIII. na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Wyrok ten zaskarżył prokurator zarzucając w apelacji:

- obrazę przepisów postępowania, a to art. 569 § 1 i 2 kpk, poprzez wydanie orzeczenia w przedmiocie wydania wyroku łącznego przez Sąd Rejonowy dla Krakowa Krowodrzy (sąd niższego rzędu), podczas gdy jednym z badanych wyroków był wyrok Sądu Wojewódzkiego jako pierwszej instancji i to ten Sąd (Sąd Okręgowy w Krakowie - sąd wyższego rzędu) powinien orzekać w przedmiocie wydania wyroku łącznego, które to uchybienie stanowi tzw. bezwzględna przyczyna odwoławczą;
- obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 85 kk, poprzez jego nieprawidłową wykładnię i w konsekwencji nieprawidłowe zastosowanie, polegające na potraktowaniu przestępstw objętych karą łączną orzeczoną przez Sąd Rejonowy dla Krakowa Krowodrzy w Krakowie z dnia 11.1.2002r. (II K 316/01/K) jako jedno skazanie podlegające połączeniu, podczas gdy wyrok ten obejmował w istocie cztery pojedyncze skazania za popełnione w różnym czasie cztery odrębne przestępstwa (w tym jedno w ramach ciągu przestępstw), które nie mogły zostać razem połączone w wyroku łącznym, gdyż "przedzielają" je dwa wyroki, a to wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa Krowodrzy w Krakowie z dnia 27.12.1999r. (II K 1206/98/K) oraz z dnia 29.12.1999r. (II K 605/99/k);
- obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 85 kk, poprzez jego nieprawidłową wykładnię i w konsekwencji nieprawidłowe zastosowanie, polegające na potraktowaniu przestępstw objętych karą łączną orzeczoną przez Sąd Rejonowy dla Krakowa Pogórza w Krakowie z dnia 20.10.2000r.. (II K 883/00/P) jako jedno skazanie podlegające połączeniu, podczas gdy wyrok ten obejmował w istocie dwa pojedyncze skazania za popełnione w różnym czasie dwa odrębne przestępstwa, które nie mogły zostać razem połączone w wyroku łącznym, albowiem czasokres popełnienia drugiego z nich nie został nawet w przybliżeniu oznaczony,
- obrazę prawa materialnego, a to art. 85 kk, poprzez połączenie jedną karą wyroków opisanych w pkt 6-12 zaskarżonego wyroku, podczas gdy dla części z czynów objętych tymi wyrokami "pierwszym wyrokiem" w rozumieniu art. 85 kk był wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa Krowodrzy z dnia 27.12.1999r. (II K 1206/98/K), zaś dla pozostałych pierwszym chronologicznie wyrokiem był wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa Podgórze z dnia 20.10.2000r. (II K 883/00/P);

- obrazę prawa materialnego, a to art. 85 kk, poprzez jego niezastosowanie w stosunku do orzeczonych - na podstawie art. 33 § 2 kk - wyrokami Sądu Rejonowego dla Krakowa Krowodrzy z dnia 27.12.1999r. (II K 1206/98/K) oraz tegoż Sądu z dnia 29.12.1999r. (II K 605/99/K) kar grzywny, podczas gdy również ta kara podlega łączeniu.

W oparciu o powyższe zarzuty, apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje;

Zarzut obrazy przepisów postępowania, a to art. 569 § 1 i 2 kpk jest zasadny w związku z czym zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza o jakiej mowa w art. 439 § 1 pkt 4 kpk, skutkująca uchyleniem zaskarżonego wyroku z następczym przekazaniem sprawy rzeczowo właściwemu Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W komparycji zaskarżonego wyroku umieszczono wyrok Sądu Wojewódzkiego w Krakowie z dnia 19 marca 1996 roku sygn. akt III K 262/95, który to Sąd był Sądem wyższego rzędu niż Sąd Rejonowy.

W zakresie tego wyroku Sądu Wojewódzkiego, Sąd Rejonowy zaskarżonym wyrokiem umorzył postępowanie.

Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dostrzegł problem właściwości rzeczowej jaki zachodzi w przedmiotowej sprawie powołując się w tym zakresie na jedno orzeczenie Sądu Najwyższego (IV KK 405/09) oraz dwa orzeczenia Sądów Apelacyjnych tj. w Krakowie II AKz 106/06 oraz w Katowicach II AKz 777/11. Zdaniem Sądu I instancji właściwość Sądu do wydania wyroku łącznego uzależniona jest od wystąpienia warunków do orzeczenia kary łącznej.

Sąd Odwoławczy tej linii orzecznictwa jednak nie podziela.

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12.07.2012r. (V KK 178/12) Sąd ten zajął trafne stanowisko wyrażające się w stwierdzeniu, iż treść przepisu art. 569 kpk, ani też innych zawartych w Rozdziale 60 kpk dotyczących wyroku łącznego nie uzależnia właściwości rzeczowej Sądu do wydania wyroku łącznego, od spełnienia materialnych przesłanek do połączenia danych – będących przedmiotem rozstrzygnięcia kar.

Nie ulega przecież wątpliwości, że ocena czy in concreto one rzeczywiście zaistniały stanowi już merytoryczne rozstrzygnięcie i stąd też winna być dokonana przez Sąd do tego ustawowo uprawniony.

Dla określenia właściwości Sądu do wydania wyroku łącznego miarodajne jest nie to, które z kar orzeczonych poszczególnymi wyrokami podlegają połączeniu, lecz to wyroki, których Sądów badane są przez pryzmat spełnienia warunków określonych w art. 85 kk (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15.02.2011r. sygn. akt IV KK 16/11, oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17.03.2010r. sygn. akt IV KK 271/09).

Właściwość Sądu Okręgowego do wydania wyroku łącznego zachodzi nie tylko wtedy, gdy powstają warunki z art. 85 kk (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 02.02.2011r. II AKz 11/11).

Co więcej, zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z 20.12.2006r. sygn. akt I KZP 32/06, jeżeli Sąd wyższego rzędu stwierdzi na rozprawie, że wyrok tego Sądu nie spełnia warunków do orzeczenia kary łącznej, z innymi karami orzeczonymi wyrokami Sądów niższego rzędu, ale spełniają te warunki poszczególne wyroki Sądów niższego rzędu, to co do nich powinien wydać wyrok łączny, natomiast w zakresie wyroków niespełniających warunków do orzeczenia kary łącznej, powinien postępowanie umorzyć na podstawie art. 572 kpk.

Sąd Odwoławczy w pełni akceptuje powyżej przedstawioną linię orzecznictwa. Jej istotą jest bowiem to, iż ocena, które z wyroków podlegają połączeniu ma charakter merytoryczny, odwołuje się bowiem do przesłanek materialno prawnych tzw. realnego zbiegu przestępstw określonych w art. 85 kk.

Skoro zatem ocena, czy zachodzi realny zbieg przestępstw w wyrokach jednostkowych ma charakter materialnoprawny (merytoryczny) to jest dla Sądu Odwoławczego oczywiste, że w sytuacji, gdy choćby jeden z wyroków jednostkowych został wydany przez Sąd wyższego rzędu to ten właśnie Sąd jest właściwy do dokonania takiej merytorycznej oceny, zgodnie z art. 569 § 2 kpk niezależnie od tego jaki będzie jej wynik.

Zważywszy zatem, iż w przedmiotowej sprawie zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza o jakiej mowa w art. 439 § 1 pkt 4 kpk Sąd Odwoławczy zaskarżony wyrok uchylił i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi rzeczowo i miejscowo właściwemu, tj. Sądowi Okręgowemu w Krakowie Wydział (...)

Wobec powyższego rozpoznanie pozostałych zarzutów apelacji było przedwczesne. Niemniej jednak Sąd rozpoznający sprawę w I instancji powinien zwrócić uwagę na te merytoryczne zarzuty obrazy przepisu art. 85 kk.

SSO Ireneusz Bieniek SSO Lidia Haj SSO Krzysztof Chodak

(...)